

Newtbec

NEW WAY OF BEING CHURCH பொதுக்காலம் - தவக்காலத்தின் நான்காம் ஞாயிறு

மண்ணுலகிற்கு உட்பும் உலகிற்கு ஒளியும்: ஒன்றிப்பு, பங்கெடுப்பு, மறைத்தூது

கிறிஸ்துவுக்குள் ஒரு புதிய படைப்பு

மாதாந்திர கருப்பொருள்:
உலக தண்ணீர் தினம்
(மார்ச் 22)

பிரிந்தபோன உறவுகளை எப்பொழுதாவது நினைவுகூர்வது அனைவருக்கும் பிழைப்பான ஒன்று. நமக்குப் பிறரால் வந்த காயங்கள் அல்லது நாம் மற்றவருக்குக் கொடுத்த காயங்களைப் பற்றி எத்தனைமுறை ஆழமாக சிந்தித்திருக்கிறோம். அதிலும் நாம் மிகவும் அன்பு செய்பவர்கள் அல்லது நம் நேசத்திற்கு உரியவர்களால் நாம் பெற்ற காயங்கள் நம் நினைவுக்கு வரும். சில நாட்களில் மன்னிப்பின்மையால் நாம் புண்படுத்திய அல்லது இப்போது அந்நியமாகிவிட்டவர்களுடன் சமரசம் செய்வதன் மூலம் வலியைக் குணப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை நாம் கற்பனை செய்து பார்க்கலாம்.

ஆனால்

மனனம் செய்ய இந்த
வார வசனம்:

ஆண்டவர் எத்துனை
இனியவர் என்று

சுவைத்துப் பாருங்கள்.

(திபா:34:8)

உண்மையென்னவென்றால், நம்மில் பலருக்கு இதுபோன்ற கனவுகள் வெறும் கனவாக நின்றுவிடுகின்றன. ஏனென்றால், நமக்கு ஏற்பட்ட காயம், பிறருக்கு நாம் கொடுத்த காயம், குற்ற உணர்வு, கோபம் மற்றும் துரோகம் ஆகிய உணர்வுகளை நாம் தொடர்ந்து நினைவுப்படுத்திக்கொண்டே இருக்கின்றோம். நாம் விரும்பும் ஒப்புரவையும் நல்லிணக்கம், அமைதியையும் நாம் தான் தேர்ந்தெடுக்காமல் மறுத்துவிடுகின்றோம்.

கனவுகள் நனவாகிவிட்டால் அது எவ்வளவு அற்புதமானதாக இருக்கும் என்பதைப் பற்றிய ஒரு பார்வையை இன்றைய லூக்கா நற்செய்தி நமக்குத் தருகிறது. ஆனால், விண்ணகத் தந்தையின் அருளும், நம்பிக்கை என்னும் கொடையையும் நம்பி, ஒப்புரவுக்கான வாய்ப்பை நாம் அனுமதித்தால் மட்டுமே இது நிகழும். இளையமகனுக்கு அணிவிக்கப்பட்ட முதல்தரமான மேலாடை அவருடைய மாண்பை மீண்டும் நிலைநாட்டுகிறது (ஆதாம் ஏவாளுக்கு கடவுள் ஏதேன் தோட்டத்தில் தோலிலான ஆடைகளைக் கொடுத்த அந்த அடையாளத்தை நினைத்துப் பார்ப்போம்.) அவரது விரலில் அணிவிக்கப்பட்ட மோதிரம் தந்தையிடம் உள்ளதை மீண்டும் ஒப்படைக்கும் ஒரு நம்பிக்கையை அடையாளப்படுத்துகிறது. காலுக்கு மிதியடி அணிவித்தது, அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையைக் குறிக்கிறது. நிச்சயமாக இந்த மரியாதை மற்றும் மகிழ்ச்சியின் மறு சீரமைப்பு ஒரு கொண்டாட்டத்திற்கு அழைப்பு விடுக்கிறது. அதுவும் மிகச் சிறந்த ஒரு கொண்டாட்டம்.

இதே உவமை. குடும்ப உறவுகளிலிருந்து அந்நியமாக தோன்றும் மூத்த மகனை நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறது. காணாமல் போன தனது உடன் பிறந்த சகோதரனிடம் அவருக்கிருந்த ஆர்வமின்மை, குறிப்பாக வீட்டில் ஒரு அந்நியனைப் போல தம் சொந்த குடும்பத்தில் நிகழும் நிகழ்வுகளை வேலையாட்களின் மூலம் அறிந்து கொள்வதில் வெளிப்படுகிறது. மேலும் அவரது வார்த்தையான “இந்த உம் மகன்” என்னும் வார்த்தை மனம் திரும்பாத இதயத்தையும், அவரது சகோதரரை அவர் தொடர்ந்து புறக்கணிப்பதும் தீவிரமாகிறது.

நம்முடைய விண்ணகத்தந்தை, ஆறுதல் மற்றும் அன்பை உறுதிப்படுத்தி நாம் அவருடைய மக்கள் என்னும் அங்கீகாரத்தைத் தந்து, தொடர்ந்து நம்மைக் கவர்ந்திழுக்கிறார். ஆயினும், நம்மில் சிலர் கண்ணால் கண்டும் காணாதவர்களாக இருக்க விரும்புகிறோம். பெரும்பாலும் நாமே எடுத்த மோசமான முடிவுகளுக்காக, மற்றவர்களையும் இதர சூழ்நிலைகளையும் குறைகூறுவோம்.

“ஆண்டவரே, உம்முடைய நற்கருணையால், எடுத்து என்னை மீட்டுக்கொள்ளும்” இந்த அழகான வார்த்தைகள் உங்களோடு பேச அனுமதியுங்கள். உங்களை நீங்களே, கண்டுபிடிக்க அனுமதியுங்கள். மேலும் மனம் திரும்பிய இளையமகன் கண்டடைந்த மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்துகொள்ள அனுமதியுங்கள். தேடுங்கள். அன்பை ஆர்வத்தோடு தேடுங்கள். ❖

இன்றைய
வாசகங்கள்:

யோசவா 5: 9-12;

திபா:34: 2-7;

2 கொரி: 5: 17-21;

லூக்கா 15: 1-3, 11-32.